

oppebære blindetillæg og hjælpeløshedstillæg. Et sådant dobbelttillæg vil ikke kunne ydes efter den nu foreslåede ordning, men der vil i givet fald kunne tilstås en blind invaliderentemodtager plejetillæg i stedet for bistandstillæg.

Stk. 4. Den her foreslåede ændring er dels af redaktionel karakter, dels indebærer den, at blinde i den heromhandlede henseende — i modsætning til hvad der hidtil har været tilfældet — ligestilles med personer, der iøvrigt oppebærer tillæg efter § 40, stk. 3. Under hensyn til, at de blinde efter forslaget vil få et betydeligt højere beløb end hidtil, finder man det rimeligt, at den omhandlede reduktionsregel også finder anvendelse på blinde samlevende ægtefæller.

(Iøvrigt henvises forsåvidt angår stk. 3—4 til udvalgsbetænkningens afsnit VII, punkt 5).

Til folkeforsikringslovens § 41.

Stk. 2. Efter den hidtidige ordning har hjælpeløshedstillægget været undergivet lovens fradragsregler, således at den samlede rente for en invaliderentemodtager, selv om han havde fået tilstået dette tillæg, efter omstændighederne har kunnet nedsettes til $\frac{1}{3}$ af rentens grundbeløb. Blinde-tillægget har derimod været ydet fuldtud ved siden af renten.

Ud fra den betragtning, at der også ved hjælpeløshedstillægget (nu bistandstillægget) og det foreslåede nye plejetillæg er tale om at yde vederlag for særlige udgifter og ikke om en ydelse til dækning af almindelige leveomkostninger, finder man det rimeligt, at disse tillæg unddrages fradragsreglernes indfyldelse.

I overensstemmelse hermed foreslås folkeforsikringsloven ændret, således at lovens fradragsregler ikke finder anvendelse på de omhandlede tillæg. Dette betyder, at disse tillæg udbetales med deres fulde beløb ved siden af den øvrige rente.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen iøvrigt er en følge af den ligeledes foreslåede ændring af lovens § 57, hvorefter personer, som indtil deres 65. år har oppebåret invaliderente, efter dette tidspunkt fortsat skal have deres rente beregnet efter reglerne for invaliderentemodtagere.

(Iøvrigt henvises til udvalgsbetænkningens afsnit VII, punkt 5).

Til folkeforsikringslovens § 48.

Stk. 1. Ændringen, der er af redaktionel karakter, er en følge af de foreslåede ændringer i § 40, stk. 3.

Til folkeforsikringslovens § 53.

Stk. 7. I § 53, stk. 6, er det bestemt, at tillæg i henhold til § 40, stk. 3, bortfalder, for så vidt en invaliderentemodtager i længere tid er anbragt for offentlig regning eller for en anerkendt sygekasses eller for invalideforsikringsfondens regning på en i henhold til lovgivningen om offentlig forsorg anerkendt særforsoresanstalt.

Da de ovennævnte tillæg er beregnet til dækning af særudgifter, specielt til medhjælp, der som regel vil bortfalde, også når pågældende bliver indlagt på almindeligt sygehus, kuranstalt eller lign., hvad enten dette sker for offentlig eller privat regning, må det i almindelighed anses for rimeligt, at de pågældende tillæg ligeledes bortfalder i disse tilfælde. Dog må det kræves, at indlæggelsen skal være af en vis længere varighed, blandt andet under hensyn til, at det kan tage nogen tid at blive frigjort for udgiften til fremmed medhjælp. Under hensyn til tilfældenes forskellighed er der ikke stillet forslag om, at de pågældende tillæg uden videre skal bortfalde ved sygehusindlæggelse af længere varighed, men forholdet må antages bedst at kunne løses ad administrativ vej, hvorfor det foreslås, at der gives socialministeren bemyndigelse til at fastsætte de regler, der må anses for påkrævet. (Iøvrigt henvises til udvalgsbetænkningens afsnit VII, punkt 5).

Til folkeforsikringslovens § 55.

Stk. 5. Ændringen er en følge af den foreslåede ændring af § 40, stk. 3.

Til folkeforsikringslovens § 56.

Stk. 2. Efter den nugældende bestemmelse i § 56, stk. 2, har kommunerne haft pligt til mindst 1 gang hvert 5. år at indgive en samlet indberetning til invalideforsikringsretten om samtlige invaliderentemodtageres forhold. Da denne 5-årige indberetning særlig i de større kommuner, hvor der findes mange invaliderentemodtagere, har medført et betydeligt merarbejde for de kommunale kontorer, er der over for socialministeriet blevet rejst spørgsmål om en ændring af bestemmelsen, således at indberetningerne i stedet for at ske på een gang hvert 5. år fordeles jævnt over en 5-årig periode. På foranledning af socialministeriet har spørgsmålet om en ændring af bestemmelsen i den angivne retning herefter været genstand for forhandling mellem invalideforsikringsretten og repræsentanter for kommunerne. Man er herunder nået til enighed om det formålstjenlige i at søge bestemmelsen ændret som foreslået,